

Skatteministeriet, 2009-511-0044

Forslag
til
Lov om afgift af skadesforsikringer
(Skadesforsikringsafgiftsloven)

Kapitel 1
Afgiftspligtens omfang og indtræden

§ 1. Efter bestemmelserne i denne lov betales en afgift til statskassen af aftaler om skadesforsikring,

1) der indgås her i landet eller

2) for hvilken risikoen er placeret her i landet, uanset hvor aftalen indgås.

Stk. 2. Såfremt risikoen efter stk. 1 er placeret i en anden stat, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, er forsikringen ikke omfattet af afgiftspligt her i landet, uanset hvor aftalen om forsikringen indgås.

Stk. 3. Indtræder en anden forsikringsvirksomhed, eller indtræder en ny forsikringstager i forsikringsaftalen, betales afgift på ny.

Stk. 4. Afgiftspligten indtræder ved forsikringsaftalens ikrafttræden.

Kapitel 2
Afgiftspligtige virksomheder

§ 2. Afgiften betales af forsikringsvirksomheder, der indgår aftaler om skadesforsikring, jf. § 1.

Kapitel 3
Afgiftssatser

§ 3. For aftaler om skadesforsikring, jf. § 1, er afgiften enten 29 øre pr. 5.000 kroners forsikringssum eller del deraf eller 14 pct. af præmien. Vælges det at betale afgift på grundlag af præmien, og er forsikringsaftalen indgået for mere end et år, beregnes afgiften af præmien for et år.

Stk. 2. Ved efterfølgende forhøjelse af forsikringssummen eller præmien betales afgift af forskellen mellem den tidligere og den nye forsikringssum eller præmie.

Stk. 3. Valget af afgiftsgrundlag efter stk. 1, 1. pkt., er gældende for hele forsikringsaftalens varighed.

Stk. 4. Afgiften af lovpligtig ansvarsforsikring i henhold til færdselsloven beregnes på grundlag af præmien. Afgiften kan dog ikke overstige 8 kr.

Kapitel 4 *Afgiftsfritagelser*

§ 4. Følgende forsikringer er afgiftsfri:

- 1) Genforsikringskontrakter.
- 2) Forsikringer, der tegnes af gensidige skadesforsikringsvirksomheder, der ikke er undergivet tilsyn.
- 3) Forsikringer, der tegnes i medfør af lov om arbejdsskedeforsikring.
- 4) Sø- og transportforsikring, samt luftfartsforsikring.
- 5) Kreditforsikringer og kautionforsikringer.
- 6) Aftaler om overdragelse af erstatningskrav til den forsikringsvirksomhed, der har dækket skaden.

Stk. 2. Overdrager en forsikringsvirksomhed sin forsikringsbestand eller en bestemt del af denne til en anden forsikringsvirksomhed efter godkendelse fra Finanstilsynet, er den anden forsikringsvirksomheds indtræden i de af overdragelsesaftalen omfattede forsikringskontrakter afgiftsfri.

Stk. 3. Ændring af forsikringstager, jf. § 1, stk. 3, i en forsikringsaftale er afgiftsfri i de tilfælde, hvor afdødes ægtefælle eller arvinger har overtaget gældsansvaret efter afdøde, og er indtrådt i afdødes rettigheder og forpligtelser ifølge en forsikringsaftale.

Stk. 4. Forlængelse inden ophør af en eksisterende forsikringsaftale er afgiftsfri. Det er en betingelse for afgiftsfrihed, at forsikringsaftalen i øvrigt er uændret.

§ 5. Ændring af forsikringsvirksomhed, jf. § 1, stk. 3, i en forsikringsaftale er afgiftsfri, når det sker i anledning af omdannelse af gensidige forsikringsforeninger til aktieselskaber, jf. § 14 d i lov om fusion, spaltning og tilførsel af aktiver mv., hvorved det nye forsikringsselskab indtræder i de tidligere afgiftsberigtigede forsikringsaftaler, der var gældende før omdannelsen.

Stk. 2. Ændring af forsikringstager, jf. § 1, stk. 3, i en forsikringsaftale til det selskab, der fortsætter i forsikringsaftalen, er afgiftsfri i forbindelse med fusion, spaltning eller omdannelse af selskaber mv. eller tilførsel af aktiver til sådanne selskaber. Det er en betingelse, at den ændrede forsikringsaftales vilkår i det hele svarer til de vilkår, der var gældende for forsikringsaftalen før omstruktureringen.

Kapitel 5 *Registrering*

§ 6. Afgiftspligtige virksomheder jf. § 2, der indgår aftaler om skadesforsikring efter § 1, og som ikke er fritaget for afgift efter § 4, skal anmelde sig til registrering hos told- og skatteforvaltningen. Der kan kræves sikkerhedsstillelse, jf. § 11 i lov om opkrævning af skatter og afgifter.

Stk. 2. Afgiftspligtige virksomheder, der ikke har forretningssted i Danmark, skal registreres ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der har forretningssted her i landet.

Stk. 3. Anmeldelse til registrering skal ske senest 8 dage inden registreringspligtig virksomhed påbegyndes. Ændringer i en virksomheds registreringsforhold skal meddeles til told- og skatteforvaltningen senest 8 dage efter ændringen. Virksomheder, der ophører med at drive registreringspligtig virksomhed, skal underrette told- og skatteforvaltningen om virksomhedens ophør senest 8 dage efter ophøret.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for afregning for få eller lejlighedsvis afgiftspligtige forsikringsaftaler, herunder nærmere regler for registrering ved afregning for få eller lejlighedsvis afgiftspligtige forsikringsaftaler.

Kapitel 6

Afgiftsperiode, afgiftsgrundlag og angivelse

§ 7. Den afgiftspligtige periode er en måned.

Stk. 2. Det afgiftspligtige grundlag omfatter forsikringssummer eller præmier, jf. § 3, for de forsikringsaftaler, hvor afgiftspligten er indtrådt, jf. § 1, stk. 4, i den afgiftspligtige periode.

§ 8. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afregningsperiode til told- og skatteforvaltningen digitalt angive afgiften for den forløbne måned fordelt på de i § 3 nævnte afgiftssatser. Afgiften forfalder samtidig til betaling.

Stk. 2. §§ 2 - 8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter finder anvendelse.

§ 9. Er det beløb, der skal betales afgift af, i fremmed valuta, skal der ved omregning til danske kroner enten anvendes Nationalbankens middeltkurs eller toldkurs for valutaen, som er gældende for afgiftsperioden. Er der ikke fastsat en officiel middeltkurs for den pågældende valuta, benyttes en af et pengeinstitut indenfor de seneste 14 dage forud for afgiftens forfald fastsat sælgerkurs.

Kapitel 7

Hæftelse

§ 10. Enhver, der er part i en forsikringsaftale, hæfter for betaling af afgiften.

Stk. 2 En herboende repræsentant, jf. § 6, stk. 2, der repræsenterer en forsikringsvirksomhed, som har forretningssted i et land uden for EU, med hvilket Danmark ikke har et retligt instrument om gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i EU, hæfter solidarisk med forsikringsvirksomheden.

Kapitel 8

Godtgørelse m.v.

§ 11. Hvis en forsikringsvirksomhed tilbagebetaler forsikringspræmie eller en del heraf til en forsikringstager, som følge af opsigelse af en forsikringsaftale inden for det første år efter indgåelsen af forsikringsaftalen, kan afgiften godtgøres forholdsmæssigt, når afgiften er beregnet af præmien, jf. § 3, stk. 1. Afgiften kan tilsvarende godtgøres for afgiftsbeløb beregnet af en forhøjelse af præmien for en forsikringsaftale, ved opsigelse indenfor det første år efter der er beregnet afgift af forhøjelsen af præmien.

Stk. 2. Hvis en forsikringsvirksomhed afskriver forsikringspræmien eller en del heraf for en forsikringsaftale som uerholdelig, kan afgiften godtgøres forholdsmæssigt.

Stk. 3. For stk. 1 og 2 gælder, at registrerede forsikringsvirksomheder kan fradrage afgiften i angivelsen i den måned, hvor tilbagebetalingen eller afskrivningen finder sted.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for ansøgning om og udbetaling af godtgørelsen efter stk. 1 og 2.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder ikke, hvis godtgørelsen for en forsikringsaftale er mindre end 50 kr.

Kapitel 9

Krav til regnskab m.v.

§ 12. Forsikringsvirksomheder skal føre et regnskab over størrelsen af forsikringssummer og præmieindtægter for afgiftspligtige forsikringer, der kan danne grundlag for opgørelse af det i hver måned forfaldne afgiftsbeløb og for kontrol med afgiftens korrekte erlæggelse.

Stk. 2. Afgiftsgrundlag og den heraf beregnede afgift skal fremgå af præmiefaktura eller forsikringsaftale. Endvidere skal navn og CVR-nr. på den virksomhed, der afregner afgiften, fremgå af præmiefaktura eller forsikringsaftale.

Stk. 3. Registrerede virksomheder skal opbevare kopi af forsikringsaftaler og ændringer til disse, som udstedes eller afregnes af virksomheden. Opbevaringen kan ske elektronisk.

§ 13. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for regnskabsføring og krav til fakturering, herunder regler for virksomheder eller herboende repræsentanter, som alene har få eller lejlighedsvis afgiftspligtige forsikringsaftaler.

Kapitel 10 *Kontrol- og straffebestemmelser*

§ 14. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn hos forsikringsvirksomheder eller deres repræsentant og til at efterse virksomheders eller deres repræsentants forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v., uanset om disse oplysninger opbevares på papir eller andre medier.

Stk. 2. Virksomheders indehavere og ansatte skal yde told- og skatteforvaltningen fornøden vejledning og hjælp ved foretagelse af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.

Stk. 3. Materialet som nævnt i stk. 1 skal efter anmodning udleveres eller indsendes til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Politiet yder told- og skatteforvaltningen bistand til gennemførelse af kontrol efter stk. 1. Justitsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler herom.

§ 15. Andre erhvervsdrivende skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om deres indkøb af forsikringsydelser, jf. denne lov.

§ 16. Offentlige myndigheder skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen enhver oplysning til brug ved forvaltningens registrering af virksomheder og kontrol med afgiftens betaling.

§ 17. Hvis det konstateres, at en virksomhed har undladt at lade sig registrere, og/eller har afgivet urigtig angivelse efter § 8, eller har betalt for lidt i afgift, opkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 2. Hvis en registreret virksomhed har undladt at indgive en angivelse jf. § 8, eller hvis grundlaget for virksomhedens angivelser ikke er tilstrækkeligt, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftsbeløbet.

§ 18. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

a) Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrol.

b) Overtræder § 6, stk. 1-3, § 8, stk. 1, § 9, § 12, § 14, stk. 2-3 og § 15.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 5. §§ 18 og 19 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af denne lov.

Kapitel 11 *Andre bestemmelser*

§ 19. Ind- og udbetalinger af afgift i medfør af denne lov er omfattet af opkrævningslovens kapital 5 om én skattekonto.

Kapitel 12 *Ikrafttræden og overgangsregler*

§ 20. Loven træder i kraft den 1. januar 2011. Samtidig ophæves lov om stempelafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 28. november 2006.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på forsikringsaftaler, der træder i kraft den 1. januar 2011 eller senere. Loven finder tillige anvendelse på ændringer til forsikringsaftaler, hvoraf der skal betales afgift den 1. januar 2011 eller senere, jf. § 3, stk. 2, i denne lov, samt § 10, stk. 2, i lov om stempelafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 28. november 2006. Såfremt en forsikringsaftale er oprettet før den 1. januar 2011, men træder i kraft d. 1. januar 2011 eller senere, er forsikringsaftalen i sin helhed omfattet af denne lov.

Stk. 3. Ubenyttede stempelmærker udstedt i medfør af lov om stempelafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 28. november 2006, godtgøres efter anmodning til told- og skatteforvaltningen. Ligeledes godtgøres afgiften af et stempelmærke, der er anvendt til et stempelafgiftsfrit dokument og beløb, hvormed værdien af stempelmærkerne, der er anvendt til et dokument, overstiger den fastsatte stempelafgift. Ansøgningen skal være told- og skatteforvaltningen i hænde senest den 31. december 2014.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Gældende ret
3. Forslagets indhold
4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
5. Administrative konsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
8. Administrative konsekvenser for borgerne

9. Miljømæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Der fremsættes hermed forslag til ny lov om afgift af skadesforsikringer. Forslaget erstatter og moderniserer principperne i lovbekendtgørelse nr. 1209 af 28. november 2006 om stempelafgift (stempelafgiftsloven)

Både internationaliseringen i forsikringsbranchen og forsikringsaftalernes kompleksitet øges i disse år. Dette har bevirket, at de gældende regler på skadesforsikringsafgiftsområdet i mange tilfælde opleves som unødigt bureaukratiske og forældede. Ikke mindst den nuværende stempelmærkeordning, hvor afregningen af afgiften sker ved køb af fysiske stempelmærker, som påsættes de afgiftspligtige dokumenter, er utidssvarende.

Hensigten med dette lovforslag er derfor at lave en forenkling af de administrative regler for skadesforsikringsafgifter. Særligt skal det fremhæves, at stempelmærkeordningen afskaffes til fordel for digital månedlig angivelse, og at afgiften overgår fra at være en dokumentafgift til at være en afgift på ikrafttrådte forsikringsaftaler. Lovforslaget vil i sin helhed medvirke til en administrativ lettelse – både for forsikringsselskaberne og for SKAT.

Afgiftssatser og anvendelsesområde bibeholdes på det nuværende niveau.

2. Gældende ret

Stempelafgiftsloven indeholder en række forældede regler. Særligt stempelmærkeordningen, som gør det nødvendigt for forsikringsselskaberne at købe stempelmærker hos SKAT til påsætning på fysiske dokumenter med manuelle procedurer, må anses for utidssvarende og tidskrævende.

Forpligtelsen til at betale stempelafgift indtræder i dag ved oprettelsen af et aftaledokument. Dette kriterium, som stammer fra ældre tid, er vanskeligt at administrere. Der kan nemt opstå tvivl om, hvordan ”oprettelse” skal fortolkes, eller hvornår et aftaledokument er underskrevet – især hvis aftalen indgås elektronisk.

Stempelafgiftsloven giver mulighed for at lade forsikringsselskaber angive og afregne afgiften månedligt. Den månedlige afregning betinger dog, at virksomheden registreres i SKATs erhvervssystem med en pligtkode for stempelafgift. Når virksomheden er oprettet, modtager den en tilladelse samt et særskilt bilag vedrørende vilkår og regler for afregning. Proceduren med at udstede tilladelse opleves som administrativ tung.

I praksis foretager SKAT registreringen for betaling af stempelafgift på samme måde som for andre punktafgifter. Det er således virksomheden selv, der – via indsendelse af en ansøgning til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen - bliver registreret til afregning af afgiften. Denne fremgangsmåde for registrering mangler dog en direkte hjemmel i stempelafgiftsloven.

Der er endvidere en række praktiske problemer med hensyn til registrering m.v. for store internationale forsikringselskaber, der tegner forsikringer med risiko i Danmark og afregner afgiften via herboende repræsentant.

Det såkaldte anholdelsessystem, hvor tinglysningsmyndigheden m.fl. kunne tilbageholde dokumenter, der ikke var korrekt afgiftsberigtiget, anvendes ikke længere. Der er som følge heraf ikke længere tilstrækkelige muligheder for kontrol af virksomhedernes betaling af stempelafgift.

Endelig indeholder stempelafgiftsloven krav om solidarisk hæftelse mellem en herboende repræsentant og et udenlandsk forsikringselskab.

3. Forslagets indhold

Forslaget indeholder en omfattende modernisering af principperne i stempelafgiftsloven. Da selve stempelmærkeordningen afskaffes, og afgiftspligten herefter indtræder ved skadesforsikringsaftalens ikrafttræden, ændres lovens navn samtidig til lov om afgift af skadesforsikringer (skadesforsikringsafgiftsloven). For en nærmere definition af begrebet skadesforsikringer, se nedenfor.

Stempelafgiftens anvendelsesområde og de gældende afgiftssatser bibeholdes uændret.

Forslaget indeholder således en afgift af *skadesforsikringer*, jf. § 1, som gælder alle de forsikringstyper, som i henhold til bilag 7 til lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 793 af 20. august 2009, er defineret som skadesforsikringer. Der er blandt andet tale om arbejdsskadesforsikring, bygningsforsikring, løsøreforsikring, erhvervsansvarsforsikring, familieforsikring, personulykkesforsikring, retshjælpsforsikring samt kaskoforsikringer på lystfartøjer samt motoransvarsforsikringer m.v. For disse typer af skadesforsikringer gælder det således, at der skal betales afgift efter forslaget § 1.

For skadesforsikringer, hvoraf der tidligere skulle betales stempelafgift, vil afgiften stadig være 29 øre pr. 5.000 kroners forsikringssum eller 14 % af præmien, jf. forslaget § 3. Afgiften af lovpligtige ansvarsforsikringer i henhold til færdselsloven, jf. stempelafgiftslovens § 66, stk. 2, bibeholdes på 14 pct. af præmien, dog højst 8 kr.

Afgiften på 5 kr., som betales af kontrakter, hvor der aftales forsikring af risici af en nærmere angiven art efter forudgående eller efterfølgende anmeldelse fra forsikringstager, jf. stempelafgiftslovens § 67, foreslås ophævet.

Det foreslås af konkurrencemæssige hensyn at fritage genforsikringskontakter for afgift, jf. stempelafgiftslovens § 68.

Afgiften skal på månedlig basis angives af forsikringselskaberne til SKAT, jf. forslaget § 8. I forbindelse med angivelsen fordeles afgiften på de respektive afgiftssatser. Afgiften forfalder til betaling samtidig med angivelsen. Eventuelle efterfølgende korrektioner sker enten ved fradrag i angivelsen for en afgiftsperiode eller ved en efterangivelse.

Skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere administrative regler for både registrering, afregning og regnskabsbestemmelser. Det er hermed hensigten at opnå en enkel procedure til brug i de situationer, hvor der kun skal betales afgift for ganske få enkeltstående forsikringsforhold.

Forsikringsvirksomhederne skal anmelde sig til registrering hos SKAT. Det fastholdes i forslaget, at det skal være lovpligtigt for udenlandske forsikringsselskaber, der ikke er etableret her i landet, at anvende en herboende repræsentant.

Forsikringsvirksomheden og forsikringstager hæfter solidarisk for afgiften. I praksis vil det som udgangspunkt være forsikringsvirksomheden, der indbetaler afgiften. Den herboende repræsentant hæfter ikke solidarisk med en forsikringsvirksomhed, der har forretningssted inden for EU. Derimod hæfter en herboende repræsentant solidarisk med en forsikringsvirksomhed med forretningssted uden for EU.

Forslaget giver SKAT mulighed for at udføre kontrol hos forsikringsvirksomhederne. Hvis det skønnes nødvendigt, har SKAT således til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn hos virksomhederne eller disses repræsentanter og til at efterse virksomhedernes eller repræsentanternes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v., uanset om disse oplysninger opbevares på papir eller andre medier.

Stempelafgiftslovens kontrol- og straffebestemmelser videreføres i øvrigt uændret.

Det foreslås, at skadesforsikringsloven bliver omfattet af opkrævningslovens bestemmelser.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Samlet skønnes provenutabet som følge af dette lovforslag til under 5 mio. kr. årligt.

Efter nuværende regler betales en afgift på 50 kr. pr. genforsikring. Antallet af genforsikringskontrakter skønnes til ikke at overstige 10.000 om året. Idet der er tale om en relativ beskeden stykafgift, skønnes provenutabet som følge heraf ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser.

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for kommunerne.

Med forslaget ophæves en skattesanktion i form af afgift ved genforsikring. En skattesanktion er det modsatte af en skatteudgift. Efter de gældende regler indebærer afgift af genforsikring en form for dobbeltregulering, idet der ved genforsikring betales afgift to gange af det, der er forsikret i første omgang. Med forslaget ophæves denne dobbeltregulering (skattesanktion). Størrelsen af skattesanktionen svarer til provenutabet heraf.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Samlet set medfører forslaget en besparelse på 1 årsværk i løbende administration.

Implementerings- og vejledningsopgaven svarer til 2 årsværk i ikrafttrædelsesåret, dvs. 2011.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Som følge af ophævelse af afgift ved genforsikring, opnår forsikringsselskaber en besparelse på 50 kr. pr genforsikringskontrakt. Samlet vurderes denne besparelse dog at være af mindre betydning.

Forslaget sendes i høring hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget sendes i høring hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Ingen

9. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Forslaget notificeres som udkast efter direktiv 98/34/EF (Informationsproceduredirektivet) med senere ændringer, særligt som følge af ændringerne i angivelsesperioden for så vidt angår skadesforsikringsafgiften, samt ændringerne i reglerne for herboende repræsentanter, se nedenfor.

EU-kommissionen (herefter Kommissionen) har i en fortolkningsmeddelelse (EU-tidende 2000, C-43/5) udtalt sig om brugen af herboende repræsentanter. Det fremgår her, at det er tilladt for et værtsland at stille krav om, at udenlandske forsikringsselskaber, som ikke er etableret i værtslandet, udpeger en repræsentant, som har ophold i værtslandet - altså en herboende repræsentant. Værtslandet kan på den måde sikre, at landets egen lovgivning overholdes, og at der finder skatteopkrævning sted.

Kommissionen anfører dog samtidig, at et krav om en herboende repræsentant skal være i overensstemmelse med de EU-retlige grundprincipper, særligt proportionalitets- og nødvendighedskravet, samt reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser.

Kravet om herboende repræsentanter i stempelafgiftsloven må antages at være i overensstemmelse med de EU-retlige grundprincipper. Kravet er den mindst indgribende måde, hvorpå SKAT kan opnå et fuldt overblik over de forsikringsvirksomheder, der indgår forsikringsafgiftspligtige aftaler.

I den ovennævnte meddelelse udtaler Kommissionen sig ikke direkte om kravet om, at de herboende repræsentanter skal hæfte solidarisk med forsikringsselskabet. Til gengæld har EF-Domstolen (herefter Domstolen) udtalt sig herom i sag C-522/04. Sagen angik belgisk forsikringslovgivning, som blandt andet krævede, at udenlandske forsikringsselskaber, der ikke havde hjemsted i Belgien, udpegede en ansvarlig repræsentant, der var hjemmehørende i Belgien, og som personligt og skriftligt overfor den belgiske stat forpligtede sig til at betale den årlige skat på forsikringsaftaler. Begrundelsen for den belgiske regel var udelukkende at sikre betaling af den årlige skat, samt eventuelle renter og bøder.

Domstolen henviste til, at den belgiske lovgivning indeholdt regler, hvorefter forsikringstager personligt hæftede for skatten på den indgåede forsikringsaftale, når den pågældende aftale var indgået med et forsikringsselskab, der ikke havde hjemsted i Belgien og heller ikke havde hverken agentur, filial, ansvarlig repræsentant af nogen art i Belgien. Endvidere henviste Domstolen til, at de øvrige medlemslande i forbindelse med opkrævning af skatten hos udenlandske selskaber var forpligtet til at yde Belgien gensidig bestand. På denne baggrund konkluderede Domstolen, at belgisk lovgivning indeholdt egnede midler til at sikre formålet om betaling af skatten, der greb mindre ind i den fri udveksling af tjenesteydelser end pligten til at udpege en solidarisk hæftende repræsentant.

Det kan ud fra ovenstående domspraksis udledes, at et krav om, at herboende repræsentanter skal hæfte solidarisk med forsikringsselskaber, er underlagt en streng proportionalitets- og nødvendighedsvurdering.

For så vidt angår adgangen til opkrævning af forsikringsafgifter må det anføres, at SKAT – ligesom tilfældet var med belgisk lovgivning – vil have ligelige muligheder herfor, hvad enten den solidariske hæftelse kræves mellem forsikringsselskabet og den herboende repræsentant, eller mellem forsikringsselskabet og forsikringstager, særligt når det samtidig tages i betragtning, at Danmark har mulighed for at anmode de øvrige medlemslande om bistand til opkrævning af afgiften, jf. Rådets direktiv af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger, artikel 3, stk. 1, 6. led, litra d.

Som følge af ovenstående ophæves kravet i stempelafgiftslovens § 31, stk. 1, 2. pkt., om solidarisk hæftelse mellem forsikringsselskab, der ikke er etableret i Danmark, og den herboende repræsentant for virksomheder med forretningssted inden for EU. Forslaget tilpasses, så de EU-retlige grundprincipper, særligt den fri udveksling af tjenesteydelser og proportionalitets- og nødvendighedsvurdering, overholdes.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Udover relevante ministerier og styrelser er lovforslaget sendt i høring hos Advokatrådet, Danmarks Nationalbank, Danske Advokater, Danske Boligadvokater, Dansk Industri, Dansk Told & Skatteforbund, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Finansrådet, Forbrugerrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, Forsikring & Pension, Kommunernes Landsforening, Landsskatteretten, Skattechefforeningen, Skatterevisorforeningen og Skatteborgerforeningen.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Administrative	Samlet set medfører forslaget	Implementerings- og

konsekvenser for det offentlige	en besparelse på 1 årsværk i løbende administration.	vejledningsopgaven svarer til 2 årsværk i ikrafttrædelsesåret, dvs. 2011.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget notificeres som udkast efter direktiv 98/34/EF (Informationsproceduredirektivet) med senere ændringer. Forslaget er tilpasset de EU-retlige grundprincipper, særligt den fri udveksling af tjenesteydelser og proportionalitets- og nødvendighedsvurdering med hensyn til kravet om, at udenlandske forsikringsselskaber, der ikke er etableret i Danmark, anvender herboende repræsentanter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Til § 1

Bestemmelsen er en sammenskrivning og omformulering af § 1 i stempelafgiftsloven.

En *skadesforsikring* er i forsikringsaftaleloven defineret som en forsikring, hvor selskabet kun er pligtigt til at erlægge forsikringsydelsen, når den sikrede har lidt en skade, der kan måles i penge, og hvor den ydelse, selskabet skal erlægge, bestemmes af den sum penge, der skal til for at erstatte skaden. Som eksempler på skadesforsikringer kan nævnes arbejdsskadeforsikring, bygningsforsikring, løsoreforsikring, erhvervsansvarsforsikring, familieforsikring, personulykkesforsikring og retshjælpsforsikring, mens livsforsikringer ikke er omfattet. Kaskoforsikringer mv. på lystfartøjer, er ligeledes omfattet af skadesforsikringsbegrebet ligesom motoransvarsforsikringer er omfattet af begrebet. Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden vedrørende denne definition. De forsikringstyper, som er omfattet af forslaget, er således ligeledes omfattet af de gældende regler i stempelafgiftsloven.

Forslaget vedrører alene direkte tegnede forsikringer og ikke genforsikringer, jf. § 4.

Det præciseres, at syge- og ulykkesforsikringer, der er klassificeret som skadesforsikringer i forsikringsklasse 1 og 2 i bilag til lov om finansielle virksomheder, men som tegnes af livsforsikringsselskaber, uanset om disse er danske eller udenlandske, er omfattet af lovforslaget.

I *stk. 1, nr. 1*, bestemmes det, at der er afgiftspligt af skadesforsikringsaftaler, som indgås her

i landet. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med stk. 2, og dækker i praksis dels de forhold, hvor forsikringsaftalen er indgået med et forsikringsselskab, der er beliggende i Danmark, og hvor risikoen ligeledes er placeret her i landet, samt de forhold, hvor risikoen er placeret i et land, som ikke er omfattet af aftalen om det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), men hvor forsikringsaftalen er indgået med et forsikringsselskab, der er beliggende i Danmark. Stk. 1. omfatter således ikke de situationer, hvor forsikringsaftalen er indgået med et forsikringsselskab, der er beliggende i Danmark, men hvor risikoen er placeret i et andet EØS-land, se nedenfor om stk. 2.

I *stk. 1, nr. 2*, bestemmes, at der er afgiftspligt for skadesforsikringsaftaler, for hvilken risikoen er placeret her i landet, uanset hvor de er indgået.

Den nuværende stempelafgiftslovs § 1, stk. 1, nr. 3, udgår, da denne ikke længere er relevant, fordi afgiften overgår fra at være en dokumentafgift til at være en afgift på eksistensen af et gyldigt forsikringsforhold.

Stk. 2 er i overensstemmelse med de gældende regler og en undtagelse til *stk. 1, nr. 1*. *Stk. 2* bestemmer, at såfremt risikoen efter *stk. 1* er placeret i en anden stat, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, er forsikringen ikke omfattet af afgiftspligt her i landet, uanset hvor forsikringen tegnes. Bestemmelsen sørger for overholdelse af Rådets direktiv 92/49/EØF, som i artikel 46 fastslår, at forsikringsaftaler udelukkende må pålægges afgift i det land, hvor risikoen består, herefter benævnt risikolandet. Efter Rådets direktiv 88/357/EØF artikel 2 d defineres risikolandet således:

- Den medlemsstat, hvor genstanden befinder sig, såfremt forsikringen dækker enten fast ejendom eller fast ejendom og indbo, i det omfang indboet er dækket af samme forsikringspolice
- Den medlemsstat, hvor registreringer er sket, såfremt forsikringen dækker transportmidler af enhver art
- Den medlemsstat, hvor forsikringstageren har indgået aftalen, hvor der er tale om en aftale med en varighed på højst fire måneder vedrørende risici i forbindelse med rejser eller ferie, uanset hvilken forsikringsklasse der er tale om
- Den medlemsstat, hvor forsikringstageren har sin sædvanlige bopæl eller, hvis forsikringstageren er en juridisk person, den medlemsstat, hvor den i aftalen omhandlede virksomhed er beliggende, i alle de tilfælde, som ikke udtrykkeligt er omhandlet i de foregående led

Begrebet ”risiko” i denne lov skal fortolkes i overensstemmelse med artikel 2 d i direktiv 88/357/EØF.

Stk. 3 er en omformulering af den gældende § 1, stk. 3. Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden.

I henhold til § 2, jf. § 64 i stempelafgiftsloven betales stempelafgift ved oprettelse af et forsikringsdokument. Med afskaffelse af stempelmærkeordningen ændres dette princip

fremover. Derfor foreslås det i *stk. 4* at knytte afgiften til selve eksistensen af en gyldig og ikrafttrådt forsikringsaftale.

Afgiftspligten indtræder herefter på det tidspunkt, hvor risikoen for forsikringsbegivenheden overgår til forsikringsvirksomheden som følge af indgåelse af en forsikringsaftale.

Til kapitel 2

Til § 2

Bestemmelsen er en omformulering af § 20, stk. 1, i stempelafgiftsloven.

Stempelafgiftslovens § 20, stk. 1, bestemmer, at det påhviler parterne i et retsforhold, hvorom der er oprettet et stempelpligtigt dokument, at sørge for, at dokumentet inden stemplingsfristens udløb bliver stemplet, og at der således betales afgift.

Da stempelmærkeordningen udgår med dette forslag, og den nuværende mulighed for digital angivelse ændres til tvungen digital angivelse for forsikringsafgiften, foreslås det at gøre forsikringsselskaberne til afgiftspligtige virksomheder. Bestemmelsen svarer således til andre afgiftsregler, hvor der kun er en type afgiftspligtig virksomhed, og hvor regler om afgiftspligtige virksomheder og regler om hæftelse er adskilt. Forslaget indeholder derfor særlige regler for hæftelse i forslagens § 10.

Til kapitel 3

Til § 3

Stk. 1 er en omformulering af § 66, stk. 1, i stempelafgiftsloven. Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden.

Det skal præciseres, at afgiften beregnes af præmien for et helt år. Hvis forsikringens løbetid er kortere end et år, beregnes afgiften af præmien for den/de måned(er), som forsikringsaftalen omfatter.

Oprundingsreglen på 25 øre i stempelafgiftslovens § 66, stk. 1, sidste pkt. foreslås fjernet, da den i forbindelse med stempelmærkeordningens afskaffelse ikke længere er relevant og at 25-øren desuden er afskaffet.

Stempelafgiftslovens § 67, der relaterer sig til § 66, foreslås afskaffet. § 67 pålægger en afgift på 5 kr. af kontrakter, hvor der aftales forsikring af risici af en nærmere angiven art efter forudgående eller efterfølgende anmeldelse fra forsikringstager. For de forsikringsaftaler, som er omfattet af kontrakten, skal der fortsat betales afgift efter forslagens § 3.

Det vurderes, at § 67 udelukkende har haft til formål at beskatte selve oprettelsen af et dokument. Da afgiftspligten i lovforslaget overgår fra at være en dokumentbaseret afgift til at være en afgift på eksistensen af en forsikringsaftale, er bestemmelsen derfor ikke længere relevant.

Det foreslås ligeledes at ophæve stempelafgiftslovens § 69, stk. 1, nr. 6, som bestemmer, at forsikringer med forsikringssum under 12.000 kr. er stempelfri.

§ 69, stk. 1, nr. 6, er begrundet ved, at afgiften for disse forsikringer udgør under 1 kr., og at anskaffelsen og påsætningen af stempelmærker med værdi under 1 kr. ville være for omkostningsfyldt.

Da stempelmærkeordningen foreslås afskaffet, er fritagelsesbestemmelsen ikke længere er relevant.

Stk. 2 er en omformulering af § 10, stk. 2, i stempelafgiftsloven. Hvis der eksempelvis er aftalt indeksering af forsikringssummen og/eller præmien, beregnes afgift af forhøjelse. Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden.

Stk. 3 bestemmer, at valget af afgiftsgrundlag er gældende for hele forsikringsforholdets varighed. Dette er i overensstemmelse med de gældende regler, jf. stempelafgiftslovens § 10 og § 66.

Stk. 4 fortsætter maksimumsafgiften på 8 kr. af motoransvarsforsikringer og er en videreførelse af stempelafgiftslovens § 66, stk. 2. Afgiften beregnes på samme måde som andre forsikringsaftaler, der beregnes af præmien, dog opkræves maksimalt 8 kr.

Til kapitel 4

Til § 4

Stk. 1 er en omformulering af § 69 i stempelafgiftsloven. Det foreslås, at genforsikringskontrakter gøres afgiftsfri. Der er ikke tilsigtet yderligere ændringer i retstilstanden.

En genforsikringskontrakt er en aftale mellem to forsikringsvirksomheder om, at den ene forsikringsvirksomhed forsikrer en del af sin indtegnede risiko i den anden forsikringsvirksomhed (reassurance). Efter § 68 i stempelafgiftsloven stemples en genforsikringskontrakt i dag med 50 kr. Dette gælder dog kun genforsikringskontrakter, der er oprettet i Danmark, jf. stempelafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 1.

Genforsikringskontrakter anses ikke for at være direkte tegnede i skadesforsikringsvirksomheder. Genforsikringskontrakter tegnet i andre lande er derfor ikke omfattet af afgiftspligten, jf. § 1, stk. 1, nr. 2.

Genforsikringskontrakter er ikke omfattet af Rådets første direktiv 73/239/EØF og Rådets andet direktiv 88/357/EØF (1. og 2. skadesforsikringsdirektiv).

Forslaget om fritagelse af genforsikringskontrakter omfatter ikke den situation, hvor flere selskaber i sammen police påtager sig en forholdsmæssig dækning af en risiko (coassurance).

Vedrørende ophævelsen af § 69, stk. 1, nr. 6, henvises til bemærkningerne til forslagets § 3.

Stk. 2 er en omformulering af § 69, stk. 2, i stempelafgiftsloven. Bestemmelsen forudsætter efter gældende praksis, at forsikringsaftalen i det hele svarer til de vilkår, der var gældende for den tidligere forsikringsaftale.

Stk. 3 er en undtagelse til forslagets § 1, stk. 3, og er samtidig en videreførelse af stempelafgiftslovens § 78. Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden.

Stk. 4 er en videreførelse af stempelafgiftslovens § 10. Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden.

Afgiftsfrihed gælder kun selve forlængelsen af en forsikringsaftale mellem samme parter og samme dækkede interesse/risiko. Forlængelsen skal være aftalt og meddelt forsikringstager inden ophør af den eksisterende aftale. Hvis der samtidig sker forhøjelse af forsikringssum eller præmie, skal der betales afgift af forhøjelsen, jf. § 3, stk. 2.

Til § 5

Bestemmelsen er en videreførelse af stempelafgiftslovens § 53.

I *stk. 1* videreføres princippet i stempelafgiftslovens § 53, stk. 1. Bestemmelsen er ajourført, så afgiftsfriheden fremover gælder ved ændring i en forsikringsaftale, og ikke ved oprettelse af et dokument. Der er ikke tilsigtet yderligere ændringer i retstilstanden.

Forslagets stk. 1 bestemmer, at omdannelse af en gensidig forsikringsforening til aktieselskab efter fusionsskattelovens § 14 d kan ske afgiftsfrit. Efter § 14 d udløser de gensidige forsikringsforeningers omdannelse til aktieselskab ikke avancebeskatning, beskatning af genvundne afskrivninger og lign. I overensstemmelse med fusionsskattelovens princip vil det nye forsikringsaktieselskab succedere i den gensidige forsikringsforenings skattemæssige stilling.

I *stk. 2* videreføres stempelafgiftslovens § 53, stk. 2. Bestemmelsen er ajourført ud fra samme principper som stk. 1. Der er ikke tilsigtet yderligere ændringer i retstilstanden.

Forslagets stk. 2 bestemmer, at ændringer i forsikringsaftalen, der skyldes, at det er en anden, der skal være forsikringstager i aftalen, kan ske afgiftsfrit. Forsikringstager kan være en personlig drevet virksomhed eller et selskab. Det er en betingelse, at ændringen af forsikringstager sker på grund af en fusion, spaltning, omdannelse eller ved tilførsel af aktiver.

Definitionerne i fusionsskatteloven af fusion, spaltning og tilførsel af aktiver skal lægges til grund ved en afgørelse af om en transaktion er afgiftsfri efter bestemmelsen. Det er ikke afgørende, om den konkrete fusion er foretaget efter reglerne for skattefri eller skattepligtig fusion, men de generelle krav i henhold til fusionsskatteloven skal være opfyldt.

Ved spaltning forstås den transaktion, hvorved et selskab overfører en del af eller samtlige

sine aktiver og passiver til et eller flere eksisterende eller nye selskaber ved i samme forhold som hidtil at tildele sine selskabsdeltagere aktier eller anparter og eventuelt en kontant udligningssum. Ophører det indskydende selskab ikke ved en spaltning, skal de aktiver og passiver, der overføres til det modtagende selskab eller til hvert af de modtagende selskaber, udgøre en gren af en virksomhed.

Ved tilførsel af aktiver forstås den transaktion, hvorved et selskab uden at være opløst, tilfører den samlede eller en eller flere grene af sin virksomhed til et andet selskab mod at få tildelt aktier eller anparter i det modtagende selskabs kapital. Ved en gren af en virksomhed forstås alle aktiver og passiver i en afdeling af et selskab, som ud fra et organisationsmæssigt synspunkt udgør en selvstændig bedrift, dvs. en samlet enhed, der kan fungere ved hjælp af egne midler.

Omdannelse af en personligt drevet virksomhed til et selskab kan ske efter reglerne i lov om skattefri virksomhedsomdannelse, men det er ikke afgørende, om den konkrete virksomhedsomdannelse er foretaget efter reglerne for skattefri eller skattepligtig omdannelse. Betingelserne for omdannelse efter virksomhedsomdannelsesloven skal blot være opfyldt. Det vil bl.a. sige, at hele vederlaget skal erlægges i aktier eller anparter; ejerforholdet må ikke forrykkes ved dispositionen og der skal være tale om et nystiftet selskab.

Til kapitel 5

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1* at indføre registreringspligt for alle skadesforsikringsvirksomheder. Det svarer reelt til den praksis, som SKAT i dag anlægger i forhold til stempelafgiftslovens § 70, hvor der allerede sker en registrering til brug for afregning af afgiften, jf. lovbekendtgørelse nr. 1509 af 13. februar 2007, bilag 2.

Det foreslås endvidere, at bestemmelserne om sikkerhedsstillelse i § 11 i lov om opkrævning af skatter og afgifter ligeledes finder anvendelse for forslaget.

Stk. 2 er en omformulering af § 70A i stempelafgiftsloven. Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden.

Stk. 3 er en ny bestemmelse, som svarer til formuleringen i momslovens § 47, stk. 5, der gør det pligtigt at meddele SKAT om diverse ændringer i registreringsforholdet.

I *stk. 4* foreslås det at give skatteministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for afregning og registrering af visse virksomheder, der alene har begrænsede afgiftspligtige aktiviteter i Danmark. Baggrunden for bemyndigelsen er, at det er administrativt meget tungt både for forvaltningen og disse virksomheder at lade sig registrere efter den sædvanlige metode, dvs. med månedlige angivelser mv., hvis der kun er behov for en engangsregistrering.

Bemyndigelsen skal anvendes til at fastsætte regler for en afregningsprocedure, der gør det muligt at afregne afgiften på enkelte forsikringsaftaler ved at indsende en angivelse af afgift

og foretage en bankoverførsel uden at være registreret for afregning af afgiften. Denne mulighed er tiltænkt anvendt af de virksomheder, som kun i enkeltstående tilfælde skal afregne afgiften. Det skal også være muligt for forsikringstageren at afregne afgiften på enkelte forsikringsaftaler ved at angive afgiften og lave en bankoverførsel. Endvidere kan bemyndigelsen anvendes til indførelse af en ny særskilt angivelsesblanket, samt krav til den dokumentation, som skal indsendes i forbindelse med bankoverførselen.

Reglerne om godtgørelse i lovforslagets § 11 gælder også for afgift afregnet efter § 6, stk. 4.

Til kapitel 6

Til § 7

I *stk. 1* foreslås det, at afgiftsperioden fastsættes til en måned. Dette svarer til principperne i de øvrige punktafgiftslove.

Stk. 2 præciserer, at det afgiftspligtige grundlag omfatter forsikringssummer og præmier for de forsikringsaftaler, hvor afgiftspligten er indtrådt i den pågældende måned, dvs. de forsikringsaftaler, hvor risikoen er overgået til forsikringsvirksomheden i den pågældende måned.

Ved opgørelse af afgiftstilsvar kan forsikringsvirksomheder ikke længere vælge at opgøre afgiftsgrundlaget for samtlige forsikringsaftaler samlet. Dette skyldes, at der i forslagets § 12, stk. 2, indføres en regel om, at hver enkelt præmiefaktura eller forsikringsaftale skal indeholde oplysning om afgiftsgrundlag og den heraf beregnede afgift.

Ved valg af præmien som afgiftsgrundlag for en forsikringsaftale, der indeholder flere dækninger indenfor samme forsikringsklasse, jf. bilag 7 til lov om finansiel virksomhed, skal det præciseres, at der skal betales afgift af den faktiske præmie, som skal betales for forsikringsaftalen.

Ved valg af forsikringssum som afgiftsgrundlag for en forsikringsaftale, der indeholder flere dækninger *indenfor samme forsikringsklasse*, jf. bilag 7 til lov om finansiel virksomhed, med hver sin forsikringssum, skal afgiften beregnes af forsikringsaftalens samlede maksimale forsikringssum.

Ved valg af forsikringssum som afgiftsgrundlag for en forsikringsaftale, der indeholder flere dækninger *for flere forsikringsklasser*, jf. bilag 7 til lov om finansiel virksomhed, med hver sin forsikringssum, skal afgiften beregnes af summen af den maksimale forsikringssum for hver forsikringsklasse.

Til brug ved valg af afgiftsgrundlag er der efter stempelafgiftslovens § 16 mulighed for at skønne en forsikringssum, når forsikringssummen ikke fremgår af en forsikringsaftale. Det foreslås, at § 16 ikke videreføres. Såfremt der ikke er fastsat en forsikringssum for en forsikringsaftale, betales der efter forslaget afgift på grundlag af præmien.

Til § 8

Det foreslås i *stk. 1*, at der indføres tvungen digital angivelse.

Ordningen fungerer ved, at den registrerede virksomhed hver måned angiver afgiften via SKATs TastSelv Erhverv system. Samtidigt afskaffes ordningen med stempelmærker.

Ordningen i stempelafgiftslovens § 70, stk. 1, hvorefter der kan søges om tilladelse til årlig afregning, videreføres ikke. Det foreslås, at årlig afregning kommer til at gælde for alle uden ansøgning om tilladelse.

Korrektioner til en periodes afgiftsafregning sker som på andre afgiftsområder ved en efterangivelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at angivelsen og betalingen skal ske efter §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter. Afgiftsopkrævningen ensrettes således i overensstemmelse med de øvrige afgiftslove. Ændringen medfører, at angivelses- og betalingsfristen ændres fra den 8. til den 15. i måneden efter afgiftsperioden.

Til kapitel 7

Til § 9

Bestemmelsen er en udvidelse af princippet i stempelafgiftslovens § 13, stk. 2, som udelukkende omhandler omregning fra euro til danske kroner.

Forslaget sikrer en ensrettet omregning af fremmed valuta i forbindelse med overgangen til tvungen digital angivelse og er i overensstemmelse med den praksis, som allerede er anlagt af SKAT.

I forhold til de nugældende regler bestemmes det endvidere, at hvis der ikke er fastsat en officiel middeltkurs for den pågældende valuta, benyttes en af et pengeinstitut indenfor de seneste 14 dage forud for afgiftens forfald fastsat sælgerkurs.

Til § 10

§ 31, stk. 1, 1. pkt., i stempelafgiftsloven bestemmer, at enhver, der er part i et retsforhold, som et stempelpligtigt dokument vedrører, hæfter for betaling af afgiften.

Uanset betalingsbestemmelsen i forslagets § 2 videreføres ovenstående princip i *stk. 1*. Som parter i et forsikringsforhold anses forsikringshaver og forsikringsgiver. En eventuelt herboende repræsentant, jf. § 6, stk. 2, anses ikke som part i forsikringsforholdet, dog jf. stk. 2.

I *stk. 2* præciseres det, at herboende repræsentanter for virksomheder udenfor EU hæfter solidarisk med virksomheden. Bestemmelsen er en videreførelse af stempelafgiftslovens § 31, stk. 2, og i overensstemmelse med momslovens § 46, stk. 6, jf. § 47, stk. 2.

Til kapitel 8

Til § 11

§ 29 i stempelafgiftsloven bestemmer, at der sker godtgørelse i stempelafgiften, hvis en forsikringstager fortryder aftalen, inden risikoen overgår til forsikringsselskabet, eller hvis forsikringstageren gør brug af sin fortrydelsesret efter lovgivningen om forbrugerbeskyttelse.

Efter forslaget knyttes afgiftspligten ikke længere til et forsikringsaftaledokumentets oprettelse, men til selve forsikringsaftalen. Afgiftspligten indtræder altså, når risikoen overgår til forsikringsvirksomheden. Dette indebærer, at § 29, stk. 1, nr. 1, ikke længere er relevant.

Bestemmelserne i forslagets § 11 gælder også for afgift afregnet efter lovforslagets § 6, stk. 4.

I *stk. 1* indføres herefter mulighed for godtgørelse, når en forsikringstager opsiges en forsikringsaftale inden for det første år, dvs. i den periode, hvor der er betalt afgift af præmien, jf. forslagets § 3. Muligheden gælder kun, hvis afgiften er beregnet af præmien, da opsigelsen af en forsikringsaftale i løbet af et år ikke påvirker størrelsen af den forsikringssum, som aftalen havde ved indgåelsen af aftalen.

Det følger endvidere af almindelige retsgrundsætninger, at der ydes godtgørelse, hvis der er betalt for meget i afgift, når det skyldes, at afgiften ikke er korrekt beregnet, eller hvis der er betalt afgift af en afgiftsfri forsikringsaftale.

I *stk. 1, 2. pkt.* er der tilsvarende mulighed for godtgørelse af afgift betalt af en præmieforhøjelse, jf. § 3, stk. 2.

I *stk. 2* indføres mulighed for godtgørelse, hvis en forsikringstager går konkurs og ikke har betalt afgiften til forsikringsvirksomheden. Uden denne godtgørelsesmulighed vil det være forsikringsselskabet, der skal bære tabet alene, og dermed indbetale afgift, selvom forsikringstageren ikke har betalt afgiften til forsikringsvirksomheden.

Stk. 3 bestemmer, at registrerede forsikringsvirksomheder kan fradrage afgiften i angivelsen for afgiftsperioden

Skatteministeren bemyndiges i *stk. 4* til at fastsætte nærmere regler for ansøgning om og udbetaling af godtgørelsen efter stk. 1 og 2. Denne bemyndigelse skal anvendes til at fastsætte nærmere regler ved udbetaling af godtgørelse af afgift afregnet efter lovforslagets § 6, stk. 4, samt nærmere administrative regler for godtgørelse til registrerede forsikringsvirksomheder.

Stk. 5 er en omformulering af gældende lovs § 28, stk. 2. Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden.

Til kapitel 9

Til § 12

Stempelafgiftslovens § 70, stk. 2, giver SKAT hjemmel til at forlange, at forsikringsselskabet underkaster sig de fornødne tilsyns- og kontrolbestemmelser, hvis selskabet ønsker at opnå tilladelse til at anvende ordningen i § 70, stk. 1, om årlig angivelse af afgiften uden stempeling af de enkelte forsikringsdokumenter.

I praksis betyder dette, at SKAT også hidtil har stillet krav til regnskab og opbevaring, svarende til lovforslagets § 12. Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden.

Reglen svarer i øvrigt til de regnskabsregler, som er gældende for andre punktafgifter.

Til § 13

Der henvises til bemærkningerne til § 6, stk. 4.

Til kapitel 10

Til §§ 14-18

Bestemmelserne er en omformulering af de kontrol- og straffebestemmelser, der fremgår af § 88 i stempelafgiftsloven, samt af tilsvarende bestemmelser i de tilladelser, der er udstedt i medfør af stempelafgiftslovens § 70.

Efter § 33 i stempelafgiftsloven har henholdsvis ministerier, domstole, kuratorer, eksekutorer, politi- og anklagemyndighed, Landskatteretten samt SKAT bemyndigelse til at tilbageholde stempelpligtige dokumenter, der er kommet myndighederne i hænde, hvis dokumentet er ustemplet, stemplet med for lidt afgift eller for sent. Denne ordning anvendes dog ikke i praksis.

Da forslaget indeholder helt nye bestemmelser omkring afgiftspligtens indtræden, samt nye kontrolbeføjelser, hvorefter SKAT til enhver tid kan foretage udgående kontrol hos forsikringsselskabet, er det ikke længere relevant med en ordning hvor man pålægger andre myndigheder en overvågnings- og kontrolpligt (anholdelsespligten). Den nuværende stempelafgiftslovs § 33 videreføres derfor ikke i dette lovforslag.

Forslaget medfører, at afgift af skadesforsikringer ikke længere afregnes manuelt efter stempelafgiftsloven, men i stedet fremover vil ske ved digital månedlig angivelse. Derfor er der et forstærket behov for, at SKAT får lovfæstet samme kontrolmuligheder, som er tilfældet ved øvrige afgifter.

Forslagets § 15, hvorefter andre erhvervsdrivende kan pålægges at give oplysninger om deres tegnede forsikringer er en ny bestemmelse, som har til formål at sikre muligheden for, at SKAT også kan indhente oplysninger hos tredjemand til brug for kontrol med afgiften.

Stempelafgiftslovens § 89 er videreført i forslaget § 18, stk. 3 og 4. Der ikke tilsigtes generelle ændringer i retstilstanden.

Til kapitel 11

Til § 19

Det foreslås, at ind- og udbetalinger i medfør af loven skal være omfattet af kapitel 5 i lovbekendtgørelse nr. 289 af 28. april 2003 om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven), dvs. af reglerne om Én Skattekonto.

Hensigten med Én Skattekonto («skattekontoen») er, at alle betalinger mellem SKAT og virksomheder samles og fremover sker via én og samme konto, dvs., at SKATs krav på indbetalinger fra virksomheder og virksomheders krav på udbetalinger fra SKAT automatisk modregnes efter et saldolignende princip. Etableringen af skattekontoen forventes at lette betalingen/opkrævningen for både virksomheder og SKAT samt at give virksomheder mulighed for hurtigt og enkelt via online-adgang til skattekontoen at konstatere, om de skylder beløb eller har beløb til gode hos SKAT.

Skattekontoen er et led i regeringens handlingsplan »En enklere hverdag for borgere og virksomheder« fra november 2004 samt et væsentligt element i SKATs samlede modernisering af IT-systemerne.

I det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af tinglysningsafgiftsloven og forskellige andre love (Tilpasning til digital tinglysning, afgiftsfritagelse for udlejning af luftfartøjer og godtgørelse i forbindelse med nedsat ejendomsværdi) foreslås det endvidere, at skadesforsikringsafgiftsloven optages i opkrævningslovens bilag 1, liste A. Opkrævning af skadesforsikringsafgift ensrettes således med de øvrige punktafgifter.

Til kapitel 12

Til § 20

Stk. 1 bestemmer, at loven træder i kraft den 1. januar 2011, og at stempelafgiftsloven samtidig ophæves.

Stk. 2 bestemmer, at loven finder anvendelse på forsikringsaftaler og ændringer hertil, som udløser afgift efter reglerne i forslaget den 1. januar 2011 eller senere. Bestemmelsen omfatter også ændringer til forsikringsaftaler, der er berigtiget efter den nugældende lov.

Endvidere bestemmes det, at såfremt en forsikringsaftale er oprettet før den 1. januar 2011, men først træder i kraft d. 1. januar 2011 eller senere, er forsikringsaftalen i sin helhed omfattet af forslaget.

Da hverken afgiftssatser eller afgifternes anvendelsesområde er ændret, er der ikke behov for særlige overgangsregler vedrørende nytæninger eller lignende.

Det er ikke muligt efter den 1. januar 2011 at indkøbe og anvende stempelmærker som dokumentation for afgiftens betaling.

Stk. 3 er en omformulering af §§ 27 og 28 i stempelafgiftsloven og indebærer, at forsikringsselskaberne i tre år kan få ubenyttede stempelmærker godtgjort efter samme principper som efter de gældende regler.

Fristen på tre år harmonerer med fristen for ordinær genoptagelse i medfør af skatteforvaltningslovens § 31.

Bilag

Bilag 1 – Lov om stempelafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 28. november 2006.